

ла, а умъ-тъ му не дошълъ. Ч. 131. Глава-та му побѣлѣ, а умъ-тъ му не дойде. Ч. 142. Надѣя ся даklenъ, че ще ви дойди умъ-тъ и бѣдно-то ви поведеніе ще е безгрѣшно до край. Р. А. 195. 9) **Доджъ съ**, спростусь (о прививъ растенія). Това клонче внимажъ да си изравни добръ въ рахцѣнное мѣсто и отъ една странъ му оставжъ корж да доди кора съ корж. Пк. 63. 10) **Додж на ума си**, образумлюсь см. подъ словомъ умъ. **Додж на разумъ**, наберусь разума. До недѣля азъ да ви вратж васъ на Запороже. Тамо ти е науката! Тамо ви е вамъ школьно-то; тамъ штете на разумъ да додете. Тб. 4. 11) **Додж (Дохождамъ), на(въ)себеси, на сама-та**, приду, прихожу въ себя: Азъ дойдохъ въ себе си чакъ тогава, когато излѣзохъ. Л. Д. 1874 р. 232. Дивакъ-тъ начна да дохожда на себе си, набра трева и ж гуждаше върху рана-та за да му престани кръвта. Р. А. 103. Р. ся уплаши, нъ си дойде на сама-та, на насипла безъ да ся запре като полудѣлъ отъ пещера-та съ копіе-то въ ржцѣ. Р. А. 112. § Въ привѣтствіи: добро пожаловать. О, бати Попъ, благослови и добръ дошелъ. Зк. 85. Юнаци, млади юнаци! Добре ми дошле, юнаци! М. 211. Добре ми доде, браче ле. М. 130. „Добре дошле, мили гости, Качейте съ на дивани!“ М. 168. Тогази ся спуснаха сячкитъ мои пріатели за да мж поздравятъ и да ми кажжъ „добръ си дошелъ“ и пр. ХІ, 52. **Доде Дохожда** (гл. безл. 1) придется, приходится: Нему ся додѣяло и дошло му да бѣга въ Америкъ. Л. Д. 1873. р. 208. 2) станеть: Сѣ опулифъ пусто лице цѣрно, Лице цѣрно, пусти жбѣи бѣли И ми дойде грозно и не' арно. М. 54. 3) Доде по-добръ, стало лучше: Усѣти, че му дойде по добръ. Р. А. 81. 4) Доде отъ ржжъ (ржцѣ) удастся: Богъ испрати попъ Прѣванъ за священникъ, кому-то дойде отъ ржжъ, та съ любовь-тъ на свои-ти селяне съ помощъ Божжъ направи отъ заустѣлый Врьтопъ единъ малкъ хубавъ градецъ. Л. Д. 1869. р. 128. Словене-ти были поцѣпени на много племена, за това имъ и не дошло отржцѣ да турятъ здравы основы. Л. Д. 1872. р. 213. 5) **Доде не умъ**, придетъ въ голову, вспомнится: Кога ъ било на Лазара, Тодорки е на умъ дошло, Че и е мама на пазаръ. М. 68. „На умъ да ми доде за младо-то врѣме“. Ч. 289. Нъ може нѣкому да дойде на умъ да запята: отдѣ додѣ слънце-то да стои? Л. Д. 1872. р. 102. 6) **Мене ъ дошло до глава**, моя жизнь въ опасности. Чукте ли брата селяне! Що ъ мен' до глава дошло. Д. 30. 5—6. Примеждіе дѣто ще ти дойде до глава-та. Р. А. 132.

Доенъ пр. доиний. Много сѣлски ступане даватъ доиний си добиткъкъ на откупъ. Л. Д. 1875 р. 93.